

Folkeskolen fortjener opbakning!

Af Per B. Christensen, formand for de kommunale skoledirektører (BKF) og direktør i Næstved.

Berlingske omtaler d. 3.6 et konservativt skoleudspil, der bl.a. sætter fokus på en styrkelse af folkeskolens kreative profil, på talentudvikling og på profilskoler, der kan styrke folkeskolens konkurrencekraft i forhold til privatskolerne. Alle sammen konstruktive forslag.

Jeg er enig i, at folkeskolen er under pres og visse steder i de større byer er andelen af børn, der går i privatskole så høj, at den lokale folkeskole, som samlingspunkt, som institutionen der er kulturbærende og skaber sammenhængskraft, under pres. Og det bliver ikke lettere af, at det oftest er de ressourcestærke forældre og børn, der vælger den lokale folkeskole fra.

Denne udvikling må vendes, fordi skolen og børnehaven har en vigtig opgave, som de fælles kulturinstitutioner her i landet, hvor vi møder mennesker af alle samfundslag, alle holdninger og alle farver. Det er faktisk en del af disse institutioners kvalitet! Det skaber sammenhæng i lokalområdet og blandt de mennesker, der bor der. Og netop denne kvalitet som "fælles integrationsmaskine" skal vi værne om.

Men spørgsmålet er hvordan man styrker folkeskolen. Mange danske skoler har allerede i dag en særlig profil, som kreativ – musisk skole, som en skole der sætter miljøet i centrum eller som dyrker idræt og bevægelse. Men det afgørende er, at den lokale folkeskole er en skole for alle børn, mens den frie skole netop har om kendetegne, at den skal bygge på noget specielt - en særlig ide.

Mange kommuner prøver også at styrke talentudviklingen inden for skolens rammer. Jeg opfatter talentudviklingen, som en del af skolens rummelighed. Men talentudviklingen kommer ikke af sig selv. Særlige evner skal opdages, udfordres, udvikles og stimuleres. Det er vigtigt, at det bliver legalt at tale om og give særlig opmærksomhed til talenter. Og vi kommer ikke uden om, at det kræver ressourcer, rammer og et undervisningsmiljø, der er tolerant og accepterende.

De konservative foreslår, at folkeskolen får et nyt fag ”håndværk og design” i stedet for en række af de kreative og musiske fag der udbydes i dag. Jeg synes man skal være lidt varsom med at gøre faget obligatorisk fra 1. til 9. klasse, men det vil være i god pagt med dansk skoletradition, hvis der udbydes forsøg med faget. Ved en senere lejlighed kan man give skolens fagrække en hovedeftersyn og se om der ikke også kunne blive plads til faget ”science” i folkeskolen.

Jeg tager de mange skolepolitiske udspil der kommer for tiden, som udtryk for en klokkeklar opbakning til den lokale skole. Det fortjener den. Skolen er noget unikt i vores samfund. Det er stedet, hvor børn og deres forældre har mulighed for at mødes med mennesker, som de måske ikke ellers ville mødes med. Ofte er det sådan, at dem vi omgås, er nogen vi deler interesser og synspunkter med, men i folkeskolen er det langt fra sådan. Selv om den måde vi bosætter os på og vælger skole på i dag gør forskelligheden lidt mindre, er det stadig sådan, at folkeskolen stiller krav til os om at indgå i et fællesskab med mennesker, som vi måske ikke ellers overhovedet ville komme til at møde endsige tale med.

Vi, der på forskellig måde er ansvarlige for folkeskolen skal sikre, at folkeskolen kan stå sig i konkurrencen privatskolerne og medvirke til:

- At alle børn får udfordringer og faglige kompetencer og således at flere unge får en kompetencegivende uddannelse.
- At der er ressourcer og metoder til rådighed til at nå alle børn – også de drenge, der har en anden tilgang til at lære.
- At børn får respekt for fællesskabet og for de andres plads i fællesskabet. Det kræver, at man udvikler sociale kompetencer.
- At børnene kan analysere komplekse problemer. Det kræver grundighed og vedholdenhed
- At børnene kan mestre deres liv herunder livslang læring. Det kræver, at man har indsigt i egen læreproces, og at man kan samarbejde med andre om konkrete projekter.

Hvis det skal lykkes skal vi tale den lokale skole op og ikke ned. Og det er ikke så svært. Der er mange positive historier at berette om skolen. Om skoler med særlige mål og indsatsområder. Om glade børn der lærer nyt og om kompetente lærere, pædagoger og ledere, der kan deres metier.

Vi skal værne om den lokale folkeskole. Og derfor skal der folkeskolens parter centralt og lokalt fortsætte det hårde arbejde med at udvikle skolen.